

Europeiska unionens officiella tidning

L 61

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyr tionde årgången

2 mars 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 361/2006 av den 1 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 362/2006 av den 1 mars 2006 om inledande av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det brittiska interventionsorganet 3**

Kommissionens förordning (EG) nr 363/2006 av den 1 mars 2006 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (tomater) 9

Kommissionens förordning (EG) nr 364/2006 av den 1 mars 2006 om fastställande av importtullar för vissa sorter av råris från och med den 2 mars 2006 10

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2006/170/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 6 oktober 2004 om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.3099 – Areva/Ureco) [delgivet med nr K(2004) 3676] 11**

2006/171/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 3 maj 2005 om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion (Ärende COMP/M.3178 – Bertelsmann/Springer/JV) [delgivet med nr K(2005) 1368] ⁽¹⁾ 17**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

★ Rådets beslut 2006/172/GUSP av den 27 februari 2006 om genomförande av gemensam ståndpunkt 2004/852/GUSP om restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten	21
--	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 361/2006**av den 1 mars 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 1 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	86,5
	204	42,4
	212	139,7
	624	92,6
	999	90,3
0707 00 05	052	122,1
	068	138,2
	204	68,2
	628	155,5
	999	121,0
0709 10 00	220	57,6
	999	57,6
0709 90 70	052	132,8
	204	57,4
	999	95,1
0805 10 20	052	56,9
	204	44,8
	212	45,1
	220	39,4
	400	61,8
	624	58,4
	999	51,1
0805 50 10	052	49,2
	624	67,2
	999	58,2
0808 10 80	388	115,2
	400	134,0
	404	105,3
	528	89,4
	720	89,3
	999	106,6
0808 20 50	220	60,6
	388	76,0
	400	77,1
	512	65,7
	528	72,5
	720	45,0
	999	66,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrig ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 362/2006**av den 1 mars 2006****om inledande av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det brittiska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽²⁾ fastställs förfaranden och villkor för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganen.
- (2) I kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 ⁽³⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen av interventionsprodukter.
- (3) Under rådande marknadssituation är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 29 361 ton korn som innehas av det brittiska interventionsorganet.
- (4) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa att transaktionerna sker enligt reglerna samt under kontroll. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som garanterar att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.
- (5) För att undvika återimport bör exporten inom ramen för det anbudsförfarande som inleds enligt den här förordningen begränsas till vissa tredjeländer.
- (6) För att modernisera hanteringen av systemet är det lämpligt att föreskriva att de uppgifter som kommissionen behöver skall förmedlas på elektronisk väg.

- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Om inget annat föreskrivs i den här förordningen, skall det brittiska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93, för export av korn som innehas av interventionsorganet.

Artikel 2

Anbudsinfordran får gälla en maximal kvantitet på 29 361 ton korn som skall exporteras till tredjeländer, med undantag av Albanien, Bosnien och Hercegovina, Bulgarien, Förenta staterna, Kanada, Kroatien, Liechtenstein, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Mexiko, Rumänien, Schweiz samt Serbien och Montenegro ⁽⁴⁾.

Artikel 3

1. För export som sker enligt den här förordningen skall varken exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar tillämpas.
2. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.
3. Genom undantag från artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vid försäljning för export vara det som anges i anbudet, utan månatlig höjning.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 till och med utgången av den fjärde månaden därefter.
2. De anbud som lämnas in inom ramen för den anbudsinfordran som inleds enligt den här förordningen får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 49 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 749/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 10).

⁽³⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96 (EGT L 104, 27.4.1996, s. 13).

⁽⁴⁾ Inbegripet Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Artikel 5

1. Genom undantag från artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delanbudsinfordran löpa ut den 9 mars 2006 kl. 9.00 (lokal tid i Bryssel).

Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande delomgångarna skall löpa ut varje torsdag kl. 9 (lokal tid, Bryssel), med undantag för den 13 april 2006 och den 25 maj 2006 – under dessa veckor sker ingen anbudsinfordran.

Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 22 juni 2006, kl. 9.00 (lokal tid, Bryssel).

2. Anbudet skall lämnas in till det brittiska interventionsorganet:

Rural Payment Agency
Lancaster House
Hampshire Court
Newcastle upon Tyne
NE4 7YH
Tfn: (44-191) 226 58 82
Fax: (44-191) 226 58 24

Artikel 6

Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen skall på den sistnämndes begäran och efter gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen på elektronisk väg om det uppstår oenighet.

Artikel 7

1. Köparen skall godta partiet i befintligt skick om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran,

(¹) EGT L 100, 20.4.2000, s. 31.

b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, med en avvikelse på högst

— 1 kg/hl för den specifika vikten, som dock inte får understiga 64 kg/hl,

— 1 procentenhet avseende vattenhalten,

— 0,5 procentenheter avseende sådana orenheter som anges i punkterna B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 824/2000 (¹),

— 0,5 procentenheter avseende sådana orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EG) nr 824/2000, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga.

2. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i punkt 1 b, kan köparen

a) antingen godta partiet i befintligt skick, eller

b) vägra att överta partiet i fråga.

I det fall som avses i punkt b första stycket fritas dock köparen från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet med hjälp av formuläret i bilaga I.

3. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet med hjälp av formuläret i bilaga I.

Artikel 8

I de fall som avses i artikel 7.2 första stycket, punkt b samt i artikel 7.3, får köparen begära att interventionsorganet ger honom ett annat parti korn till föreskriven kvalitet, utan extra kostnader. I det fallet skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta, och formuläret i bilaga I skall användas.

Om köparen, efter upprepade ersättningsleveranser, inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter den första begäran om ersättningsleverans skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta med formuläret i bilaga I.

Artikel 9

1. Om uttaget av korn från lagret sker innan resultaten av de analyser som föreskrivs i artikel 6 föreligger, skall köparen stå för alla risker från och med uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

2. Avgifter i samband med provtagning och analyser enligt artikel 6, förutom de som avses i artikel 7.3, skall betalas av Europeiska utvecklings och garantifonden för jordbruket (EUGF) inom ramen för en analys per 500 ton med undantag för transitlagerkostnader. Transitlagerkostnader och eventuella kompletterande analyser på köparens begäran skall bekostas av denne.

Artikel 10

Genom undantag från artikel 12 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall de handlingar som avser försäljningen av korn inom ramen för den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr

3002/92, exportdeklarationen och, i förekommande fall, kontroll exemplet T 5, innehålla en av angivelserna i bilaga II.

Artikel 11

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till köparna.

2. Genom undantag från artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 25 euro/ton. Hälften av säkerheten skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande hälft före uttaget av spannmålen.

Artikel 12

Det brittiska interventionsorganet skall på elektronisk väg underrätta kommissionen om de inkomna anbudena senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Underrättelsen skall göras i enlighet med formuläret i bilaga III.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Meddelande om att ett parti inte godtagits och en eventuell ersättning av partier inom ramen för den stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det brittiska interventionsorganet

(Förordning (EG) nr 362/2006)

- Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:
- Datum för tilldelningen:
- Datum för kontraktssinnehavarens avvisande av partiet:

Partiets löpnummer	Kvantitet i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet inte godtas
			— Den specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter (Schwarzbesatz) — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

Bilaga II

Uppgifter som avses i artikel 10

- *på spanska:* Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 362/2006
- *på tjeckiska:* Intervenční ječmen nepodléhá vývozní náhradě ani clu, nařízení (ES) č. 362/2006
- *på danska:* Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -avgift, forordning (EF) nr. 362/2006
- *på tyska:* Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 362/2006
- *på estniska:* Sekkumisoder, mille puhul ei rakendata toetust või maksu, määrus (EÜ) nr 362/2006
- *på grekiska:* Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 362/2006
- *på engelska:* Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 362/2006
- *på franska:* Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 362/2006
- *på italienska:* Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 362/2006
- *på lettiska:* Intervences mieži bez kompensācijas vai nodokļa piemērošanas, Regula (EK) Nr. 362/2006
- *på litauiska:* Intervenciniai miežiai, kompensacija ar mokesčiai netaikytini, Reglamentas (EB) Nr. 362/2006
- *på ungerska:* Intervenció árpa, visszatérítés, illetve adó nem alkalmazandó, 362/2006/EK rendelet
- *på nederländska:* Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 362/2006
- *på polska:* Jęczmień interwencyjny niedający prawa do refundacji ani do opłaty, rozporządzenie (WE) nr 362/2006
- *på portugisiska:* Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 362/2006
- *på slovakiska:* Intervenčný jačmeň, nepodlieha vývozným náhradám ani clu, nariadenie (ES) č. 362/2006
- *på slovenska:* Intervencija ječmena brez zahtevkov za nadomestila ali carine, Uredba (ES) št. 362/2006
- *på finska:* Interventioohra, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 362/2006
- *på svenska:* Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 362/2006.

BILAGA III

Stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det brittiska interventionsorganet

Formulär (*)

(Förordning (EG) nr 362/2006)

1	2	3	4	5	6	7
Anbud nr	Partiets löpnummer	Kvantitet i ton	Anbudspris (i euro per ton) ⁽¹⁾	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i euro per ton) (för att undvika missförstånd)	Kommersiella om- kostnader ⁽²⁾ (i euro per ton)	Destination
1						
2						
3						
OSV.						

⁽¹⁾ Priset inkluderar höjningar och sänkningar för det parti som anbudet gäller.

⁽²⁾ De kommersiella omkostnaderna omfattar tjänster och försäkring efter uttag ur interventionslagret fritt ombord (FOB) i exporthamnen, med undantag för de omkostnader som är förknippade med transporten. De kostnader som meddelas fastställs på grundval av de genomsnittliga faktiska kostnader som interventionsorganet konstaterat under det halvår som föregår inledandet av anbudsinfordran, och uttrycks i euro per ton.

(*) Skall skickas till GD AGRI (D/2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 363/2006**av den 1 mars 2006****om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (tomater)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 2001 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 6.6, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2044/2005 ⁽³⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B får utfärdas.
- (2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för tomater som fastställs för innevarande exportperiod att snart

överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

- (3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B för tomater som exporterats efter den 2 mars 2006 avslås. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för tomater som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 2044/2005 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 2 och före den 17 mars 2006 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 2 mars 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 328, 15.12.2005, s. 54.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 364/2006**av den 1 mars 2006****om fastställande av importtullar för vissa sorter av råris från och med den 2 mars 2006**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1549/2004 av den 30 augusti 2004 om undantag från rådets förordning (EG) nr 1785/2003 i fråga om importreglerna för ris och särskilda övergångsregler för import av basmatiris ⁽¹⁾, särskilt artikel 1, och

av följande skäl:

- (1) På grundval av uppgifter från de behöriga myndigheterna kan kommissionen konstatera att importlicenser för råris som omfattas av KN-nr 1006 20, bortsett från importlicenser för basmatiris, har utfärdats för en kvantitet av 289 488 ton under perioden 1 september 2005 till

och med 28 februari 2006. Importtullen för råris som omfattas av KN-nr 1006 20, med undantag av basmatiris bör därför ändras.

- (2) Eftersom tullen måste fastställas inom tio dagar efter ovannämnda periods utgång bör denna förordning träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullen för vissa sorter av råris som omfattas av KN-nr 1006 20 skall vara 65 euro per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 280, 31.8.2004, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2152/2005 (EUT L 342, 24.12.2005, s. 30).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 oktober 2004

om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion

(Ärende COMP/M.3099 – Areva/Urenco)

[delgivet med nr K(2004) 3676]

(Endast den engelska texten är giltig)

(2006/170/EG)

Den 6 oktober antog kommissionen ett beslut i ett koncentrationsärende enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 i den förordningen. En icke-konfidentiell version av det fullständiga beslutet på det giltiga språket och på kommissionens arbetspråk finns på Generaldirektoratet för konkurrens hemsida, på följande adress: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

**I DEN GEMENSAMMA BEGÄRAN OM HÄNSKJUTANDE
ENLIGT ARTIKEL 22 I KONCENTRATIONSFÖRORD-
NINGEN**

- (1) Den 8 och den 26 april 2004 mottog kommissionen en gemensam begäran enligt artikel 22 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 ⁽²⁾ ("koncentrationsförordningen") från Frankrike, Sverige och Tyskland om att undersöka en föreslagen koncentration genom vilken företaget Société de participations du Commissariat à l'Energie Atomique SA ("Areva", Frankrike) skulle förvärva gemensam kontroll över Enrichment Technology Company Limited ("ETC", Förenade kungariket), som tidigare stod under ensam kontroll av företaget Urenco Limited ("Urenco", Förenade kungariket).

II PARTERNA

- (2) Areva kontrolleras av Commissariat à l'Energie Atomique ("CEA"), som i sin tur kontrolleras av franska staten.

Areva är verksamt inom tre huvudområden: a) alla stadi-er i kärnkraftsproduktionen, b) sektorn för anslutnings-utrustning och c) transport och distribution av elektrici-tet. Företaget är i synnerhet verksamt på marknaden för anrikning av uran via sitt dotterbolag, Eurodif, och det äger Europas största anrikningsanläggning. Anläggningen håller på att bli föråldrad och använder den föråldrade och dyra gasdiffusionstekniken. Eurodif har en nominell kapacitet på 10,8 miljoner separationsarbetsenheter (se-parative work units, SWU) per år och under 2002 utförde Eurodif leveranser på ca 9 miljoner SWU.

- (3) Urenco Limited upprättades inom ramen för Almelo-fördraget, som ingicks i början på 1970-talet mellan Tyskland, Nederländerna och Förenade kungariket för att utveckla och exploatera centrifugtekniken för urananrikning. Urenco är holdingbolag för Urencogruppen, där två huvudbolag ingår, nämligen Uranium Enrichment Company ("UEC") och Enrichment Technology Company ("ETC"). UEC är verksamt på världsnivå med tillhandahållande av tjänster för urananrikning med hjälp av den moderna och effektiva centrifugtekniken. ETC är verksamt med utveckling, formgivning och tillverkning av centrifuger för urananrikning. Bland Urencos aktieägare finns British Nuclear Fuels, RWE och EON.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 (EGT L 180, 9.7.1997, s. 1, rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17).

III KONCENTRATIONEN

- (4) Den föreslagna transaktionen består i att Areva förvärvar en 50-procentig andel av ETC, som blir ett gemensamt företag mellan Areva och Urenco. ETC:s verksamhet kommer att begränsas till marknaden (i föregående marknadsled) för forskning och utveckling, formgivning och tillverkning av centrifugutrustning, medan Areva och Urenco kommer att fortsätta sin verksamhet på den efterföljande marknaden för urananrikning.
- (5) Urenco har till ETC överfört alla resurser som behövs för formgivning och tillverkning av centrifugutrustning, även produktionsfaciliteter, teknik (immateriella rättigheter), ekonomiska resurser och anställda. Det gemensamma företaget har därför fått en sådan ställning att det kan utföra alla funktioner som har samband med dess affärsverksamhet.
- (6) Under en viss tid kommer det gemensamma företaget huvudsakligen sälja centrifugutrustning till sina moderbolag. Med hänsyn till de särskilt långa genomloppstider som råder inom kärnindustrin kan detta betraktas som en inledande period, varefter andra operatörer kan förväntas bli kunder till ETC. Kommissionen anser därför att det gemensamma företaget på varaktig basis kommer att fylla en självständig ekonomisk enhets samtliga funktioner i den mening som avses i artikel 3.2 i koncentrationsförordningen och att den föreslagna transaktionen därmed utgör en koncentration. De tyska och franska myndigheterna delar denna uppfattning.

IV BEHÖRIGHET

- (7) Koncentrationen uppnår inte tröskelvärdena i artikel 1 i koncentrationsförordningen och har därmed inte gemenskapsdimension. Parterna anmälde koncentrationen till de nationella konkurrensmyndigheterna i Förenade kungariket, Frankrike, Tyskland och Sverige. Förenade kungariket beslutade att koncentrationen inte kunde utredas enligt det landets nationella förfaranden, men de övriga tre medlemsstaterna lämnade in en gemensam begäran enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen om att kommissionen skulle undersöka koncentrationen. De tre berörda medlemsstaterna ansåg att koncentrationen hotade att skapa eller förstärka en dominerande ställning genom att skapa en strukturell koppling mellan de två främsta europeiska leverantörerna av tjänster för urananrikning och att handeln mellan medlemsstaterna skulle påverkas, eftersom de geografiska marknaderna ansågs vara åtminstone EES-omfattande. Kommissionen fann att den gemensamma begäran om hänskjutande uppfyllde kraven i artikel 22.3 i koncentrationsförordningen och godtog att undersöka ärendet.

V RELEVANTA MARKNADER

Relevanta produktmarknader

- (8) De olika stadierna i tillverkningen av kärnbränsle är följande: omvandling, anrikning och bränsletillverkning.

Energiproduktionen i kärnreaktorer uppstår genom klyvning eller splittring av U-235-atomer, en process som frigör energi i form av värme. U-235 är den viktigaste klyvbara isotopen av uran. Anrikningen är det dyraste skedet i tillverkningen av kärnbränsle. Urananrikning går ut på att öka procentandelen klyvbara U-235-isotoper i uran i förhållande till andelen U-238-isotoper. För generering av civil kärnenergi anrikas uranet till en nivå på mellan 3 och 5 % och kallas låganrikat uran. I de flesta fall tillhandahåller anrikningsföretag anrikningstjänster eller levererar anrikat uran till anläggningar genom att omvandla det uran som anläggningen tillhandahåller till låganrikat uran som uppfyller internationellt godtagna normer. I vissa fall säljer de helt enkelt låganrikat uran till anläggningen i stället för att anrika det för anläggningens räkning (leverans av låganrikat uran).

- (9) Tjänster för urananrikning kan tillhandahållas på två sätt: antingen genom anrikning av uran i centrifug- eller gasdiffusionsanläggningar eller genom utblandning av höganrikat uran⁽¹⁾, som fås fram vid nedmonteringen av ryska kärnvapen, där det höganrikade uranet spås ut så att låganrikat uran produceras. Kommissionens marknadsundersökning visade tydligt att utblandat höganrikat uran och anrikat naturligt uran är utbytbara.
- (10) Uran för bränsle kan delas in i tre typer av låganrikat uran: anrikat naturligt uran, anrikat upparbetat uran och blandoxidbränsle (MOX). Marknadsundersökningen bekräftade att dessa produkter inte är utbytbara och således utgör separata produktmarknader.
- (11) Slutsatsen är att produktmarknaden omfattar anrikat naturligt uran, anrikat utarmat uran och utblandat höganrikat uran med ett U-235-innehåll på 3–6 %. Med hänsyn till att anrikat upparbetat uran och blandoxidbränsle har så annorlunda egenskaper bör de inte omfattas av den relevanta produktmarknaden.

Relevanta geografiska marknader

- (12) Det finns vissa tecken på att marknaden kan vara Europaomfattande, särskilt följande: i) Stabila marknadsandelar – under de senaste 13 åren har de två europeiska anrikningsföretagen konstant delat på ca 80 % av den europeiska marknaden. ii) De inhemska leverantörerna i de olika delar av världen där låganrikat uran används har starka ställningar på sina hemmamarknader (Ryssland, USA, Asien), medan de asiatiska och amerikanska anrikningsföretagen har haft en sammanlagd marknadsandel i EU på långt mindre än 5 % under samma period. iii) Det finns endast ett begränsat konkurrenstryck från leverantörer utanför EU, vilket särskilt beror på den så kallade "Korfudeklarationen", som har till syfte att säkra leveranser från de europeiska anrikningsföretagen och begränsa importen från Ryssland till högst 20 %.

⁽¹⁾ Höganrikat uran innehåller mer än 20 % U-235, medan det anrikade uran som används i civila kärnreaktorer innehåller ca 3–5 % U-235.

- (13) Kommissionen har dock även funnit indikationer på att den ryska leverantören, Tenex, kan utöva ett visst tryck på parterna och att konkurrensvillkoren kan ändras inom överskådlig framtid eftersom det kan bli så att USEC flyttar en del av sin kapacitet till Europa. Under alla omständigheter behöver omfattningen av den geografiska marknaden inte fastställas i detta beslut, eftersom de åtaganden som parterna lämnade i augusti 2004 avlägsnade kommissionens allvarliga tvivel kring den föreslagna koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden, oavsett om marknaden är EU-omfattande eller vidare.

VI KONKURRENSBEDÖMNING

- (14) De konkurrensproblem som uppstår genom den föreslagna koncentrationen kan delas in i följande huvudgrupper:

a) Det gemensamma företaget ger parterna möjlighet att kontrollera varandras beslut om att öka anrikningskapaciteten,

b) det är troligt att kontrollen över kapacitetsnivåer leder till högre priser i EU och, i mindre utsträckning, i resten av världen (uttrycklig kapacitetssamordning) och

c) det gemensamma företaget underlättar tyst samordning om utbudet i EU.

- (15) *Kontroll över kapacitetsbeslut.* Enligt den anmälda transaktionen skulle varken Areva eller Urenco kunna köpa in centrifuger från ETC utan att först få ett uttryckligt samtycke från det andra moderbolaget. Med andra ord kommer båda parterna att kunna hindra den andra partens kapacitetsökningar. Det gemensamma företaget get sålunda varje part möjlighet att kontrollera den andra partens kapacitet.

- (16) *Samordning av kapacitet.* Inom centrifugtekniken finns en mycket stark koppling mellan kapacitetsnivåer och total produktion. Ur teknisk synvinkel kräver tekniken att centrifugerna när de väl har börjat snurra inte stängs av under hela deras livstid ([...]). Att stänga av centrifugerna och starta dem igen ökar risken för att de skadas betydligt. Dessutom är anrikningsbranschen mycket kapitalintensiv, med mycket låga marginalkostnader. Med hänsyn till dessa tekniska och kommersiella begränsningar, ligger centrifugernas produktion i regel nära kapacitetsnivån.

- (17) Kapacitetsnivåerna (produktionsnivåerna) är bland de faktorer som starkast påverkar priserna på anrikningsmarknaden. Till följd av transaktionen kommer de två största

konkurrenterna på marknaden för urananrikning (Areva och Urenco är de två europeiska företag som har haft ca 80 % av den europeiska marknaden under de senaste 13 åren och ca 40 % av världsmarknaden) att kunna samordna sina kapacitetsbeslut fullständigt. Detta leder troligen till att priserna i EU och i resten av världen pressas upp.

- (18) *Tyst samordning om utbudet i EU.* Förutom att de gemensamma kapacitetsbesluten sannolikt kommer att påverka priserna, kan transaktionen också underlätta en tyst samordning av leveranser in i EU. I stället för att tyst samordna sig direkt om priserna, vilket förefaller svårt på denna marknad, är det möjligt att samordna sig om utbudet i form av att bibehålla en omfattande uppdelning av marknadsandelar på EU-marknaden. En sådan samordning kommer i slutändan att leda till att prisnivåerna höjs på marknaden (eller förhindras att sjunka, när det gäller Arevas minskade kostnader).

- (19) De faktorer som gör att samordning om leveranser är mera sannolika efter transaktionen än tidigare är i) centraliseringen av kapacitetsbeslut till ETC, ii) ETC:s strukturella kopplingar och iii) det ökade utrymmet för informationsutbyte.

— Uppnå samförstånd

- (20) Om man utgår från en EU-marknad, bör det noteras att ett samförstånd måste uppnås mellan endast två marknadsaktörer, Areva och Urenco. Det är inte troligt att USEC blir ett konkurrenshot inom överskådlig framtid och det finns rättsliga hinder för Tenex leveranser till EU.

- (21) Samordning om leveranser är i sig inte alltför komplicerat. Antalet kunder på EU-marknaden är begränsat. Att inte lägga bud på ett visst kontrakt eller att lägga ett oattraktivt bud är ett sätt att ge en kund (eller försäljningsmöjligheter) till den andra parten för att behålla en omfattande uppdelning av andelarna av EU-marknaden. Det finns bara 13 europeiska företag (i EU 15) som driver kärnkraftverk. Antalet leveransmöjligheter, till exempel upphandlingar för leveranser av (delar av) de europeiska företagens behov, eller möjligheten att förlänga avtal är också ganska begränsade, ca 10–20 om året.

— Öppenhet

- (22) Denna marknad förefaller vara tillräckligt öppen för insyn för att en samordning av leveranserna in på den europeiska marknaden skall kunna bibehållas. Som angetts ovan finns det bara ett fåtal europeiska kunder och ett fåtal leveransmöjligheter varje år. Vad som är viktigare är att det endast krävs samordning av två aktörer, Areva och Urenco.

- (23) Arevas och Urencos gemensamma kontroll över ETC kommer att öka öppenheten mellan parterna i fråga om deras kapacitetsplaner och andra konkurrensparametrar. Detta beror särskilt på informationsflödet från ETC till dess andelsägare och i synnerhet på den beslutande roll som ETC:s styrelse kommer att ha, en styrelse som är utsedd av Areva och Urenco.

— Disciplineringsmekanismer

- (24) Utrymmet för att avvika från ett samförstånd och öka försäljningen till EU kan vara begränsat. Om någon av parterna skulle avvika från samförståndet, skulle den andra parten kunna utöva repressalier genom att tillfälligt börja konkurrera intensivt. Det faktum att båda parterna är beroende av den andra parten för så viktiga strategiska beslut som kapacitetsbeslut ökar dessutom sannolikheten för att företaget kommer att hålla sig till samförståndet.

— Reaktionen från konkurrenter och kunder

- (25) Om man antar att marknaden är EU-marknaden, kan det bli så att tredje man, såsom konkurrenter och kunder, inte kommer att kunna motverka samordningen om leveranser mellan de två främsta anriktningsföretagen i EU. Det är inte säkert att de enda två konkurrenterna av någon betydelse, Tenex och USEC, kommer att kunna destabilisera ett gemensamt samförstånd mellan de två parterna.
- (26) Kunder kan inte heller anses vara i en sådan ställning att de kan förhindra parternas samordning om leveranser. Det enda undantaget skulle i så fall vara EDF. Med hänsyn till det företags storlek måste det anses ha kapacitet att bibehålla åtminstone en viss nivå av konkurrens mellan parterna. När den samlade kapacitetsnivån är snäv för båda parterna är det emellertid troligt att EDF:s möjligheter att utöva inflytande blir förhållandevis små.
- (27) *Slutsats.* Mot bakgrund av det ovanstående hade kommissionen allvarliga tvivel och ansåg att det var troligt att den föreslagna transaktionen skulle leda till att en gemensam dominerande ställning skapades för Areva och Urenco på en möjlig EU-omfattande anriktningsmarknad, i den mening som avses i artikel 2.3 i koncentrationsförordningen.
- (28) Mot tanke på de ökade möjligheter som det gemensamma företaget ETC ger parterna att samordna sig i senare marknadsled i fråga om anriktningskapacitet och produktion på den europeiska marknaden, skulle det finnas ett orsakssamband mellan varje sådan samordning och skapandet av det gemensamma företaget. Kommissionen ansåg därför att det också var troligt att Arevas deltagande i det gemensamma företaget skulle begränsa konkurrensen i den mening som avses i artikel 81.1 i fördraget, jämförd med artikel 2.4 i koncentrationsför-

ordningen, på antingen en EU-marknad eller en världsmarknad. Det kan inte med tillräcklig säkerhet konstateras att villkoren för ett undantag enligt artikel 81.3 i fördraget är uppfyllda. Det finns i synnerhet inte några tecken på att en samordning mellan Areva och Urenco sannolikt skulle främja konsumenterna eller att de begränsningar som åläggs genom avtalen om den föreslagna transaktionen är nödvändiga.

VII ÅTAGANDEN SOM PARTERNA HAR FÖRESLAGIT

- (29) Den 20 augusti 2004 lade parterna fram ett paket med åtaganden enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen. Åtagandena ändrades av parterna den 3 september 2004. Kommissionen anser att åtaganden på ett tillfredsställande sätt löser de konkurrensproblem som koncentrationen medför.

Sammanfattning av parternas åtaganden

- (30) De föreslagna åtagandena består av följande centrala inslag: i) Avskaffande av parternas vetorätt i fråga om kapacitetsökningar, ii) förstärkning av "brandmurar" för att hindra informationsflöden mellan parterna och mellan det gemensamma företaget och parterna, och iii) lämnande av uppgifter till Euratoms försörjningsbyrå, så att denna kan övervaka anriktningspriserna och, om det är nödvändigt, vidta korrigerande åtgärder, t.ex. att öka importen från tredje parter.
- i) *Avskaffande av parternas vetorätt i fråga om kapacitetsökningar*
- (31) Det ursprungliga aktieägaravtalet om det gemensamma företaget föreskriver att alla leveranser av centrifuger till Areva eller Urenco skall godkännas enhälligt av ETC:s styrelse, oavsett om de sker som en del av det gemensamma företags affärsplan/budget eller om de går utöver denna. Eftersom Areva och Urenco utser lika många styrelseledamöter, skulle båda företagen kunna hindra det andra från att öka sin kapacitet mer än vad som anges i den gällande affärsplanen.
- (32) För att avlägsna kommissionens farhågor för konkurrensen åtog sig parterna att ändra aktieägaravtalet på så sätt att när det föreslås att det gemensamma företaget skall ingå ett nytt leveransavtal för centrifuger med en av parterna skall ett sådant beslut inte kräva samtycke från styrelsen, utan det skall kunna fattas av företagsledningen, under förutsättning att a) villkoren inte är fördelaktigare än andra avtal med Areva eller Urenco, b) avtalen är förenade med villkor om godkännande av gemensamma kommittén och fyrapartskommittén eller någon annan regleringsmyndighet, och att sådana godkännanden lämnas, samt att c) den föreslagna extra kapitalkostnaden inte överstiger [< 20] miljoner euro.

(33) I och med att vetorätten i fråga om leveranser av centrifuger upphör, kommer den ena parten inte att kunna lägga in veto mot den andra partens kapacitetsutbyggnad. Personerna i företagets ledning, som inte är styrelseledamöter, kommer att fullgöra varje order från moderbolagen, förutsatt att den inte strider mot det gemensamma företagets ekonomiska intressen. Dessutom kommer det gemensamma företagets oberoende revisorer att regelbundet rapportera om efterlevnaden av detta inslag av åtagandena.

ii) "Brandmurar" och därmed sammanhängande åtaganden

(34) För att avlägsna kommissionens farhågor om att skapandet av det gemensamma företaget skulle underlätta samordning mellan Areva och Urenco genom att öka utrymmet för informationsutbyte genom ETC, åtog sig parterna att förstärka brandmurar mellan parterna och ETC och mellan parterna sinsemellan.

(35) Systemet med brandmurar innebär ett antal enskilda åtgärder som är avsedda att minska informationsflödet mellan ETC och moderbolagen och vice versa. Det innebär bland annat ett villkor om att Areva/Urenco inte skall ha tillgång till kommersiellt känslig information om ETC-gruppen och tvärtom, att Areva och Urenco inte skall delta i den dagliga driften av ETC och att ETC:s ledning skall vara oberoende av parterna. Det åläggs också specifika skyldigheter för ETC:s styrelseledamöter, som inte får ha något kommersiellt ansvar på området för någon av parternas urananrikning. ETC:s styrelseledamöter får inte begära eller ta emot någon kommersiellt känslig information som inte har anknytning till frågor som är särskilt reserverade för styrelsen, de får inte använda eller sprida kommersiellt känslig information för några andra syften och de får inte delta i förhandlingar om avtal med aktieägare eller tredje man eller lämna ut information om sådana enskilda avtal till aktieägarna. ETC:s styrelse kommer endast att få den information som den behöver för att ledamöterna skall kunna fullgöra sina förtroendeuppgifter. Dessutom skall det gemensamma företagets oberoende revisorer regelbundet rapportera om efterlevnaden av detta inslag av åtagandena.

iii) Övervakning av Euratoms försörjningsbyrå

(36) För att förstärka Euratoms försörjningsbyrås övervakande roll, åtog sig parterna vidare att till byrån lämna över alla relevanta avtalsklausuler i anrikningsavtalen. Det är bland annat fråga om information om priser och betalningsvillkor samt alla andra relevanta prisuppgifter som Euratoms försörjningsbyrå kan kräva i fråga om avtal med anrikningskunder i eller utanför EU. Denna information skall göra det möjligt för byrån att nära övervaka utvecklingen av de priser som parterna tar ut för anrikat uran. Om parterna höjer priserna i framtiden kommer denna information att ge byrån en grund för att vidta korrigera-

nde åtgärder i sin leveranspolitik för att öka importen av anrikat uran från länder utanför EU, för att motverka eventuella omotiverade prisökningar från parternas sida. Kommissionen anser att Euratoms försörjningsbyrå redan har befogenhet att övervaka priser för anrikningsavtal och befogenhet och handlingsutrymme att anpassa sin leveranspolitik. Byrån har bekräftat att den är beredd att ta på sig en sådan övervakande roll.

Bedömning av de anmälade parternas åtaganden

(37) Avskaffandet av vetorätten i fråga om leveranser av centrifuger kommer att innebära att parterna inte längre kan lägga veto mot den andra partens beslut om kapacitetsutbyggnad. Personerna i företagsledningen, som inte är styrelseledamöter, kommer att fullgöra varje order för moderbolagen, förutsatt att den inte strider mot det gemensamma företagets ekonomiska intressen. Kommissionen anser att detta åtagande kommer att avlägsna farhågorna att parterna kommer att samordna sig om kapacitetsökningar på grundval av styrelsens rättigheter.

(38) Kommissionen anser att systemet med förstärkta brandmurar kommer att minska informationsflödet mellan parterna avsevärt och därmed även minska den öppenhet som följer av att ETC ägs gemensamt av parterna.

(39) Genom att ge Euratoms försörjningsbyrå omfattande information om avtalen, kommer byrån att kunna övervaka parternas prissättning, och om byrån anser att prissättningen inte ligger i linje med den samlade utvecklingen på anrikningsmarknaden kommer den att vidta korrigera åtgärder, särskilt att öka importen av anrikat uran från Ryssland. Kommissionen förväntar sig att detta kommer att fungera disciplinerande på parternas prissättning.

(40) Sammantaget gav marknadstestet vid handen att de föreslagna åtagandena, efter vissa ändringar, kan vara tillräckliga för att avlägsna kommissionens farhågor. I de reviderade åtagandena, daterade den 3 september 2004, åtog sig parterna dessutom att ge ETC:s externa revisorer möjlighet att, som ett led i deras regelbundna årliga revision, rapportera till kommissionen om fullgörandet av de inslag i åtagandena som rör ändringen av aktieägaravtalet och uppbyggnaden av brandmurar.

(41) Den 23 september 2004 lämnade Rådgivande kommittén för koncentrationer ett positivt yttrande om utkastet till beslut och lämnade sitt godkännande för att anta beslutet.

VIII **SLUTSATS**

- (42) Mot bakgrund av det ovan anförda drogs slutsatsen att de åtaganden som parterna hade föreslagit ändrade den anmälda koncentrationen i en sådan utsträckning att de avlägsnade kommissionens allvarliga tvivel i fråga om

koncentrationens förenlighet med den gemensamma marknaden. Kommissionen förklarade därför koncentrationen förenlig med den gemensamma marknaden, enligt artikel 8.2 i koncentrationsförordningen, och med EES-avtalet, enligt dess artikel 57, under förutsättning att åtagandena iakttas.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 3 maj 2005

om att förklara en koncentration förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalets funktion**(Ärende COMP/M.3178 – Bertelsmann/Springer/JV)***[delgivet med nr K(2005) 1368]***(Endast den engelska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2006/171/EG)

Kommissionen antog den 3 maj 2005 ett beslut i ett koncentrationsärende enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 i denna förordning. En icke-konfidentiell version av beslutets fullständiga text finns på ärendets giltiga språk och kommissionens arbetsspråk på GD Konkurrens webbplats: http://europa.eu.int/comm/competition/index_sv.html

- (1) Kommissionen mottog den 4 november 2004 en anmälan enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ("koncentrationsförordningen") om en planerad koncentration genom vilken de tyska företagen Bertelsmann AG ("Bertelsmann"), dess helägda dotterbolag Gruner+Jahr AG & Co. KG ("G+J") och Axel Springer AG ("Springer") skulle få gemensam kontroll över det tyska företaget NewCo ("NewCo") genom förvärv av aktier i ett nybildat gemensamt företag. Bertelsmann (och G+J) samt Springer kallas nedan gemensamt "parterna".
- (2) Den tyska konkurrensmyndigheten Bundeskartellamt informerade den 29 november 2004 kommissionen om att den planerade koncentrationen skulle hota att påtagligt påverka konkurrensen, antingen på den tyska marknaden för rotogravyrtryck eller på den tyska marknaden för tidskrifliga trycksaker, i synnerhet tidskrifter.
- (3) Genom ett beslut av den 23 december 2004 slog kommissionen fast att det fanns allvarliga skäl att betvivla att den anmälda operationen var förenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet. Kommissionen inledde därför ett förfarande i enlighet med artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen och beslöt att i enlighet med artikel 9.3 a i koncentrationsförordningen själv behandla de synpunkter som den tyska konkurrensmyndigheten hade fört fram.
- (4) Bertelsmann är ett internationellt medieföretag. Dess tryckeriverksamhet är koncentrerad till dotterbolaget Arvato AG ("Arvato") som äger rotogravyrtryckeriet Maul-Belser i Nürnberg, offsettryckeriet Mohn Media i Gütersloh samt flera andra tryckerier i Europa, t.ex. rotogravyrtryckerierna Eurogravure S.p.A i Italien och Eurohueco S.A. i Spanien. Dessutom planerar Arvato att starta ett nytt rotogravyrtryckeri i Liverpool (Förenade kungariket) inom de närmaste två åren. Bertelsmanns helägda dotterbolag G+J, som står för koncernens förlagsverksamhet med utgivning, tryckning och distribution av tidningar och tidskrifter, äger vidare två rotogravyrtryckerier i de tyska städerna Itzehoe (nära Hamburg) och Dresden.
- (5) Springer är verksam inom utgivning, tryckning och distribution av tidningar och tidskrifter och äger aktier i radio- och TV-företag. Springer driver två rotogravyrtryckerier i Tyskland, närmare bestämt i Ahrensburg (nära Hamburg) och Darmstadt. Företaget driver också tre offsettryckerier som uteslutande trycker tidningar.
- (6) Koncentrationen består i att NewCo tar över Arvatos, G+J:s och Springers fem tyska rotogravyrtryckerier samt Arvatos planerade rotogravyrtryckeri i Förenade kungariket. Till följd av transaktionen kommer Bertelsmann och G+J äga 37,45 % var i NewCo medan Springer kommer att äga resterande 25,1 %, vilket ger dem vetorätt vid strategiska beslut. NewCo utgör ett självständigt fungerande gemensamt företag som kontrolleras gemensamt av Bertelsmann and Springer.
- (7) Rådgivande kommittén i koncentrationsfrågor beslöt med majoritet vid sitt 131:a möte den 22 april 2005 att stödja kommissionens förslag om att utfärda ett godkännande ⁽²⁾.
- (8) Förhörsombudet ansåg i en rapport av den 27 april 2005 att parternas rättigheter att yttra sig hade respekterats ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 52, 2.3.2006, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 52, 2.3.2006, s. 3.

I RELEVANTA MARKNADER

Relevanta produktmarknader

- (9) Beträffande de relevanta produktmarknaderna koncentreras kommissionens marknadsanalys på frågan om huruvida och i vilken utsträckning rotogravyr- och offsettryck är tekniker som kan ersätta varandra och huruvida de olika trycksakerna, dvs. tidskrifter, kataloger och reklam, utgör separata produktmarknader.
- (10) Marknadsanalysen visade att offsettryck i regel inte kan ersätta rotogravyrtryck. Rotogravyrtryck används främst vid tryckning av stora volymer, dvs. vid beställningar av ett stort antal exemplar och sidor, medan offsetmetoden framför allt används för små volymer. Kostnaderna för tryckning varierar starkt för offset och rotogravyr beroende på beställningens volym. Medan rotogravyrtryckpressar har förhållandevis högre fasta kostnader än offsetpressar har de i gengäld större kapacitet och högre tryckhastighet och kan därför producera ett stort antal sidor snabbare och mer kostnadseffektivt. Offsettryckpressar är dessutom mer begränsade vad gäller antalet olika sidor som de kan trycka i en tryckomgång (maximalt 72 sidor jämfört med upp till 192 sidor för rotogravyrtryck). Marknadsanalysen har bekräftat att offsettryck inte utövar något konkurrenstryck på rotogravyrtryck av tidskrifter med fler än 64 sidor och i fler än 360 000 exemplar liksom av kataloger och reklam med fler än 64 sidor och i fler än 450 000 exemplar.
- (11) En rotogravyrpress kan trycka tidskrifter, reklam och kataloger. Ätminstone för tidskrifter finns det dock en separat produktmarknad. Eftersom tidskrifter har ett aktuellt innehåll och sena inlämningsdatum för reklam är de i allmänhet mer tidskänsliga än reklam och kataloger. Tryckning av tidskrifter innebär dessutom högre krav på slutbehandling, i synnerhet när tidskrifterna innehåller bilagor och varuprov. Speciella maskiner för slutbehandling finns i de flesta fall installerade på eller i anslutning till tryckerierna för att undvika att det uppstår förseningar i leveransen av tidskrifterna, medan slutbehandlingen av kataloger oftare utförs av ett annat företag än tryckeriföretaget. Vidare skiljer sig distributionssystemet för tidskrifter åt från katalog- och reklamdistribution, och tryckprocessen måste således vara anpassad till tidskriftsbranschens speciella behov. Vad gäller kataloger och reklam kan frågan om huruvida de utgör en enda eller två separata produktmarknader lämnas öppen eftersom ingen av de tänkbara marknadsdefinitionerna ger upphov till några konkurrensproblem.

Relevanta geografiska marknader

- (12) Ätminstone när det gäller Tyskland får det förmodas att det finns en nationell geografisk marknad för tidskrift-

stryck. Vad gäller övriga EES-området kan frågan om den geografiska marknaden för tidskriftstryck lämnas öppen eftersom inte ens den allra snävaste marknadsdefinitionen (nationella marknader) ger upphov till några konkurrensproblem.

- (13) Tyska tidskrifter trycks nästan uteslutande i Tyskland. En av anledningarna till detta är att tidskrifter är en tidskänslig produkt och att risken för förseningar ökar med avståndet mellan tryckeriet och distributionsområdet. Många utländska tryckerier har dessutom för närvarande svårt att tillfredsställa tyska utgivares speciella krav. Det tyska systemet för tidskriftsdistribution är relativt komplicerat på grund av sin decentraliserade struktur (till skillnad från exempelvis det franska där Paris fungerar som en central utgångspunkt för distributionen). Dessutom delar tidskriftsförlagen in Tyskland i olika så kallade "Nielsen-områden" som omfattar varierande sammansättningar av målgrupper för reklam. Tryckprocessen måste därför anpassas därefter, vilket innebär svårigheter för många tryckerier utanför Tyskland.
- (14) När det gäller kataloger visade marknadsanalysen att beställningar av trycksaker ofta delas upp på flera olika tryckerier för att leveransen av stora volymer säkert skall kunna ske i tid. Undersökningen bekräftade i stort sett att det inte bara är katalogkunder i andra länder som importerar tryckeritjänster, främst från Tyskland, utan att också tyska kunder betraktar utländska tryckerier som möjliga alternativ. Den relevanta geografiska marknaden för kataloger kan definieras som Tyskland med grannländer (Frankrike, Belgien, Nederländerna, Luxemburg, Schweiz, Österrike, Tjeckien, Polen och Danmark) liksom Italien och Slovakien. Marknaden omfattar de stora utländska tryckerierna i detta område (Quebecor, Rotocalcografica och Ringier).
- (15) Reklamtryck för tyska kunders räkning utförs uppenbarligen i stor utsträckning i Tyskland. Trots att reklamtryck importeras i mindre utsträckning än kataloger kan tyska kunder mycket väl vända sig till seriösa utländska tryckerier. Reklamtryck innebär inga specifika svårigheter som kan jämföras med dem som förekommer på marknaden för tidskriftstryck, dvs. speciella slutbehandlingar eller specifika distributionsvillkor. Reklam är dessutom i allmänhet inte en lika tidskänslig produkt som tidskrifter. Eftersom de flesta utgivare av stora kataloger också ger ut reklam vore det dessutom lätt för dem att använda sina redan existerande kontakter med utländska tryckerier för att även beställa reklamtryck. Av denna anledning kan den geografiska marknaden för rotogravyrtryck av reklam anses vara densamma som för kataloger, dvs. Tyskland med grannländer samt Italien och Slovakien.

Vad gäller det övriga EES-området kan frågan om den geografiska marknaden för kataloger och/eller reklamtryck lämnas öppen eftersom inte ens den allra snävaste marknadsdefinitionen (nationella marknader) ger upphov till några konkurrensproblem.

II BEDÖMNING

- (16) Det planerade gemensamma företaget kommer att bedriva verksamhet på marknaden för rotogravyrtryck av tidskrifter, kataloger och reklam i ett antal EES-länder. Den största effekten kommer den planerade koncentrationen att få i Tyskland på grund av att de fem existerande tryckerierna som ingår i det gemensamma företaget ligger där.

1. Marknaden för rotogravyrtryck av kataloger och reklam

- (17) Beräknat på siffrorna från 2003 konstaterade kommissionen att NewCo skulle få [20–25] % (*) av marknadsandelarna på en marknad för rotogravyrtryck av kataloger och reklam som inkluderar Tyskland med grannländer samt Italien och Slovakien. Under förutsättning att det finns separata marknader för kataloger och reklam skulle det planerade gemensamma företaget få [15–20] % (*) av marknadsandelarna för katalogtryck och [20–25] % (*) för reklam. För den del av Bertelsmanns verksamhet inom rotogravyrtryck som inte kommer att ingå i det gemensamma företaget måste [0–5] % (*) läggas till var och en av dessa marknadsandelar. Oavsett om katalog- och reklamtryck räknas som en enda eller två separata marknader skulle Schlott och Quebecor följa tätt efter med marknadsandelar på mellan [10–15] % (*) respektive [10–15] % (*) och TSB med andelar på cirka [10–15] % (*). På en sådan marknad uppstår därför inga konkurrensproblem vare sig på en enda marknad för katalog- och reklamtryck eller på två separata. Bortsett från detta ger inte det gemensamma företags marknadsandelar upphov till konkurrensproblem på någon av de tänkbara geografiska marknaderna inom EES-området ⁽¹⁾.

2. Marknaden för rotogravyrtryck av tidskrifter

- (18) Det gemensamma företags marknadsandelar på den tyska marknaden för rotogravyrtryck av tidskrifter kommer att ligga på cirka [0–50] % (*). De följande aktörerna TSB och Schlott får omkring [20–25] % (*) var och Burda [0–5] % (*). Importandelen utgör [0–5] % (*), vilket nästan uteslutande kommer från Burdas tryckerier i Vieux-Thann/Frankrike och Bratislava/Slovakien. Förutom dessa importer trycks endast en tysk tidskrift utomlands av det nederländska tryckeriet RotoSmeets. Det gemensamma företags marknadsandelar ger inte upphov till några

konkurrensproblem på andra berörda nationella marknader inom EES-området. Därför har kommissionen endast analyserat den tyska marknaden.

- (19) På en tysk marknad för rotogravyrtryck av tidskrifter skulle kunderna (dvs. utgivarna) kunna skadas om NewCo hade möjlighet att höja priserna utan att kunderna, på grund av bristen på tillgängliga alternativ, kunde bemöta denna prishöjning genom att byta leverantör. De volymer som parterna levererade till marknaden uppgick 2003 till [150 000–200 000 t] (*) ([100 000–150 000 t] (*) för Bertelsmann och [45 000–50 000 t] (*) för Springer). Av denna volym har [10 000–15 000 t] (*) förvärvats under den aktuella perioden genom parternas uppköp av tidskriftsförlag. Den totala volymen som parterna levererade till marknaden uppgick alltså till [100 000–150 000 t] (*).
- (20) Kommissionen har analyserat huruvida: (1) konkurrenterna i nuläget har en tillräckligt stor outnyttjad kapacitet för att kunna överta en betydande del av denna försäljning, (2) konkurrenterna skulle kunna frigöra sådan kapacitet genom att överföra den till tidskriftstryckning, (3) planerade kapacitetsökningar kommer att göra ytterligare kapacitet tillgänglig, samt (4) huruvida potentiella konkurrenter skulle kunna bidra till att göra ytterligare kapacitet för tidskriftstryck tillgänglig i händelse av prisökning.
- (21) *Outnyttjad kapacitet i dagsläget:* Kapacitetsutnyttjandet har varit ganska högt inom denna industri under senare år. Baserat på siffrorna från 2003 och med en försiktig beräkning av det maximala kapacitetsutnyttjandet till 95 % verkar det rimligt att uppskatta den outnyttjade kapaciteten för tidskriftstryck bland de tyska konkurrenterna till 17 000 t.
- (22) *Frigjord kapacitet genom omflyttningar:* Rotogravyrtryckerier kan endast i begränsad utsträckning växla från katalog- och reklamtryck till tidskriftstryck. Detta beror främst på att de olika trycksakerna skiljer sig åt vad gäller regelbundenhet, tryckningstid och volym. Tidskrifter trycks regelbundet (varje vecka, var fjortonde dag eller varje månad). På grund av sin periodiskt återkommande publicering under lång tid utgör de tryckeriernas basverksamhet som ger arbete över hela året. Postorder- och resebyråkataloger etc. kommer dock normalt bara ut två gånger om året och i mycket stora volymer (både vad gäller antalet exemplar och antalet sidor) och med längre tryckningsperioder (upp till flera veckor). De trycks normalt i maj/juni och oktober/december, vilket innebär två högsäsonger för tryckerierna. Den tredje kategorin trycksaker, det vill säga reklam, trycks i huvudsak mellan perioderna för katalogtryckning och under de veckodagar när färre tidskrifter trycks. På grund av dessa tidsmässiga omständigheter uppgår en majoritet av tryckeriföretagen att en obegränsad övergång från kataloger/reklam till tidskrifter inte skulle vara genomförbar.

(*) Delar av denna text har redigerats för att säkerställa att konfidentiell information inte avslöjas. Dessa delar ersätts med hakparentes och markeras med en asterisk.

⁽¹⁾ Inte ens på en hypotetisk tysk nationell marknad för kataloger och/eller reklam skulle det gemensamma företaget få mer än mellan 22 % och 35 % av marknadsandelarna och således vara mindre än Schlott, det ledande företaget på dessa marknader.

- (23) De konkurrenter som angav en siffra i sina svar på kommissionens marknadsundersökning menade att de skulle kunna övergå från reklam- och katalogtryck till tidskriftstryck med upp till [15–20] % (*) av sin totala kapacitet. Ett av de tyska tryckerierna uppgav inte någon siffra. Kommissionen antog då, som en försiktig beräkning i linje med de övriga resultaten från marknadsanalysen, att tryckeriet i fråga, som för närvarande har en relativt liten andel tidskriftstryck, skulle kunna avsätta ytterligare [10–15] % (*) av sin kapacitet för tryckning av tidskrifter. Utifrån dessa beräkningar skulle de tre tyska tryckerierna tillsammans kunna erbjuda 130 000 t tidskriftstryck, vilket skulle motsvara en mycket stor del av parternas hela kapacitet som används för tidskriftstryck av andra förlags tidskrifter ([150 000–200 000 t] (*) under 2003). Tidskriftstryck är vanligtvis mer lönsamt än både reklamtryck och reklamtryck kombinerat med katalogtryck. Konkurrenterna skulle därför ha både möjlighet och incitament att flytta över kapacitet till tidskriftstryck.
- (24) *Planerade kapacitetsökningar:* Parternas tre huvudkonkurrenter i Tyskland, Schlott, TSB och Burda, planerar att öka sin nettokapacitet med minst 50 000 t under de närmaste två, tre åren. De skulle dessutom åtminstone på kort sikt kunna öka sin nettokapacitet ytterligare genom att senarelägga de planerade gradvisa nedläggningarna av äldre tryckerier som dock fortfarande är i bruk.
- (25) *Potentiell konkurrens:* Sannolikheten för en prisökning på den tyska marknaden för tidskriftstryck begränsas ytterligare av att det finns ett flertal seriösa potentiella konkurrenter, framför allt RotoSmeets (Nederländerna), Quebecor (Frankrike), Mondadori (Italien) och i viss mån Ringier (Schweiz), som har tryckerier relativt nära den tyska gränsen. Dessa företag skulle alltså kunna möta de krav på snabb leverans som ställs på tidskriftstryckning, åtminstone när det gäller tryckerierna närmast den tyska gränsen. Skillnaderna i distributionssystem och slutbehandling av produkterna skulle kräva en viss anpassning av de utländska tryckerierna samt ett nära samarbete med de tyska kunderna. RotoSmeets, som för närvarande är det enda utländska tryckeriet som trycker tyska tidskrifter, visar att det är praktiskt genomförbart för utländska företag att anpassa produktionen efter tyska krav. RotoSmeets, Quebecor och Mondadori har i nuläget minst 32 000 t ledig kapacitet som de enkelt skulle kunna erbjuda tyska tidskriftsförlag. Ytterligare kapacitet skulle inom kort kunna frigöras efter att planerade kapacitetsökningar och förändringar i produktmixen har genomförts.
- (26) Bortsett från kapacitetsproblem skulle konkurrensen teoretiskt sett ytterligare kunna skadas genom att koncen-

trationen eliminerar en konkurrent. Genom koncentrationen kommer Springer att försvinna som oberoende konkurrent. Även om bara de tyska rotogravyrtryckerierna tas med i beräkningen kan kunderna dock fortfarande vända sig till andra stora aktörer på marknaden, som Schlott, TSB och Burda, som har en stor befintlig kapacitet. Dessutom kan seriösa potentiella konkurrenter som de ovan nämnda komma in på marknaden.

- (27) På grundval av ovanstående beräkningar skulle de tre viktigaste tyska konkurrenterna (Schlott, TSB och Burda) som en reaktion på en potentiell prisökning för tyskt tidskriftstryck kunna erbjuda en extra kapacitet på cirka 197 000 t (17 000 t från utnyttjad kapacitet, 130 000 t från produktionsförändringar, 50 000 t från utökningar av nettokapaciteten) för tidskriftstryck. Parterna producerar [100 000–150 000 t] (*) till marknaden. Dessutom kan RotoSmeets, Quebecor och Mondadori betraktas som seriösa potentiella konkurrenter som tyska tidskriftsförlag skulle kunna anlita om det gemensamma företaget skulle höja priserna.

3. Samordning på marknaden för tidskriftspublicering

- (28) Kommissionen har också i enlighet med artikel 2.4 i koncentrationsförordningen undersökt huruvida bildandet av ett gemensamt företag skulle leda till en samordning av Bertelsmann (inklusive G+) och Springers konkurrensbeteende i senare led på marknaden för tidskriftspublicering. Med tanke på att tryckkostnaden utgör en relativt liten del av den totala kostnaden för en tidskrift och att parternas verksamhet inom tidskriftsbranschen är betydligt mer omfattande än deras rotogravyrtrycksverksamhet drog kommissionen slutsatsen att det inte var sannolikt att en samordning av tidskriftspubliceringen skulle ske.

III SLUTSATS

- (29) På grund av ovan anförda skäl konstaterade kommissionen att den planerade koncentrationen inte i någon betydande utsträckning hämmar en effektiv konkurrens på den gemensamma marknaden eller en betydande del av denna, i synnerhet inte genom att en dominerande ställning skapas eller stärks, och att den inte begränsar konkurrensen i den mening som avses i artikel 2.4 i koncentrationsförordningen och artikel 81 i förordningen. Koncentrationen förklaras därför vara förenlig med den gemensamma marknaden enligt artikel 8.1 i koncentrationsförordningen och artikel 57 i EES-avtalet.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2006/172/GUSP

av den 27 februari 2006

om genomförande av gemensam ståndpunkt 2004/852/GUSP om restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av gemensam ståndpunkt 2004/852/GUSP av den 13 december 2004 ⁽¹⁾, särskilt artikel 6, jämförd med artikel 23.2 i fördraget om Europeiska unionen, och

av följande skäl:

- (1) Den 13 december 2004 antog rådet gemensam ståndpunkt 2004/852/GUSP om restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten i syfte att genomföra åtgärderna i FN:s säkerhetsråds resolution 1572 (2004) mot Elfenbenskusten.
- (2) Den 7 februari 2006 godkände den kommitté som inrättats genom punkt 14 i FN:s säkerhetsråds resolution 1572 (2004) den förteckning över personer som omfattas av åtgärderna i punkterna 9 och 11 i FN:s säkerhetsråds resolution 1572 (2004) och som uppdaterats genom punkt 1 i FN:s säkerhetsråds resolution 1643 (2005).
- (3) Bilagan till rådets gemensamma ståndpunkt 2004/852/GUSP bör kompletteras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den förteckning över personer som återges i bilagan till detta beslut skall föras in i bilagan till gemensam ståndpunkt 2004/852/GUSP.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2006.

På rådets vägnar

U. PLASSNIK

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 368, 15.12.2004, s. 50. Gemensamma ståndpunkten senast ändrad genom gemensam ståndpunkt 2006/30/GUSP (EUT L 19, 24.1.2006, s. 36).

*BILAGA***Förteckning över de personer som avses i artikel 1**

”1. Efternamn och förnamn: BLÉ GOUDÉ, Charles

Funktion: Ledare för COJEP (’Unga patrioter’)

Födelsedatum: den 1 januari 1972

Pass/ID nummer: PD. AE/088 DH 12

Nationalitet: Ivorian

2. Efternamn och förnamn: DJUÉ, Eugène Ngoran Kouadio

Födelsedatum: den 20 december 1969 eller den 1 januari 1966

Nationalitet: Ivorian

3. Efternamn och förnamn: FOFIE, Martin Kouakou

Funktion: Chief Corporal New Force Commandant i Korhogo området

Födelsedatum: den 1 januari 1968

Nationalitet: Ivorian”
